

Fædrelandet: da har en saadan Minister trukket sig tilbage i Tide, for at Sagen kunde staae aldeles fri og aaben (Hør!). Men jeg skal, som sagt, ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt det i nærværende Tilfælde er rigtigt handlet af Ministeriet eller ikke at følge en anden Vel. Jeg anfører kun den Fremgangsmaade, som andre Ministre have fulgt, for ikke at komme til at indblande Afgjørelsen af deres personlige Forhold i Afgjørelsen af en vigtig Sag, eller for ikke at identificere deres personlige Stilling ved Afgjørelsen af en Sag, hvoraf deres Lands Vel og Vel var afhængig (Hør!).

Premierministeren: Inden der gaaes over til Afstemning over det Forslag, som nu foreligger, skal jeg tillade mig, med speciel Hensyn til dette Forslag, at gjøre nogle faa Bemærkninger. Jeg finder, at dette Forslag lider af en formel Mangel; det er nemlig ikke noget Svar paa det Spørgsmaal, som af Kongen er forelagt den forenede Rigsdag (Hør!). I og for sig, naar ingen Forhandling var gaaet forud, og naar altsaa ingen bestemt Mening var ytret om, at dette Forslag skulde være forffjelligt fra den Mening, der ligger i de blotte Ord af Forslaget, vilde Regjeringen ansee sig bemyndiget til, naar dette Forslag gik igjennem, at antage, at det kongelige Budskab ordret var vedtaget (Hør!). Den kongelige Regjering har tilkjendegivet saa tydeligt, som den formaaede, hvorledes den opfatter Londontractaten og de Forpligtelser, der paahvile den kongelige Regjering i Anledning af denne; det er fremlagt for Rigsdagen og for hele Verdens Øine i det kongelige Budskab, saaledes som dette foreligger. Det omhandlede Forslag, uden Videre antaget, vilde altsaa fra Regjeringens Standpunkt indeholde for Regjeringen Bemyndigelse til at ansee Budskabet for fuldkomment antaget; men det er imidlertid ikke Meningen af Hovedforslaget Nr. 1, det have vi Alle hørt under Forhandlingen af denne Sag, og vi have ligeledes hørt under Forhandlingerne idag, at Meningen af dette Forslag er den, at man skal antage det kongelige Budskab forsaavidt det angaaer Dverførelsen af Thronfølgen paa Prinds Christian af Glücksborg og hans mand-

lige Stamme, men ikke forsaavidt det gaaer ud paa Dphævelsen af Kongelovens Arvefølge. Det er sagt af mig selv gjentagne Gange, og af mange Andre tillige her i Salen, at denne Dverførelse af Thronfølgen ikke logisk kan finde Sted uden Dphævelse af Kongelovens Arvefølge; Prindsesse Louise kan vel komme paa Thronen i Kraft af Kongelovens Arvefølge ved Hjælp af Renunciationsacterne, men Prinds Christian for sin Person kan ikke ifølge disse komme til Regjeringen. Naar altsaa Regjeringen nu veed, at dette er Meningen af det her foreliggende Forslag, kan Regjeringen virkelig ikke erklære sig for, at dette Forslag skal antages, idet den forbeholder sig Myndighed til at fortolke dette Forslag og gjennemføre det ved en tilsvarende Statsact i mod den Mening, som de ærede Forslagsstillere selv lægge deri, og altsaa maa Spørgsmaalet igjen reduceres til sit rette Standpunkt, som er, om den Deel af det kongelige Budskab, som angaaer Dphævelsen af Kongelovens Arvefølge, skal antages eller forkastes. Det er nu fra flere Sider gjentagende bragt under Dverveielse, om den er overeensstemmende med Tractaterne, om den er nyttig og tjenlig; at forlænge Discussionen herom kan ikke ligge i min Mening. Jeg kan sandelig ikke svare paa enhver Bemærkning, hvad enten den nu er af større eller mindre Vægt, paa alt det, som er fremkommet; det vilde kun være at udtrække Forhandlingerne i det Uendelige. Men jeg kan dog imidlertid ikke afholde mig fra, endnu engang at stille Rigsdagen for Die, hvad Resultatet da vilde blive, naar man engang i Tiden, naar den mændlige agnatiske Linie er uddød, maatte komme til at ville forstærke sig europæisk Anerkjendelse for en Successor. Enhver tænker jo vel nærmest paa, at man maatte fæste sit Blik paa en til den Tid levende Cognat, som var mere beqvem end andre, og man har da trøstet sig ved at sige, at det kunde skee paa den samme Maade som nu, nemlig ved først at udsee en saadan Person, derpaa erhverve de fornødne Renunciationer, og saa forstærke sig de andre europæiske Magters Samtykke, imedens jeg fra min Side har troet, at man lettest kommer til dette Resultat ved at have Hænderne frie,